

21. maj 2020

SVETOVNI DAN KULTURNE RAZNOLIKOSTI ZA DIALOG IN RAZVOJ

Zakaj je ta praznik za nas na OŠ LIVADA tako pomemben?

Zato, ker na našo šolo hodijo učenci iz veliko različnih držav. Uspešno krmarimo med različnimi jeziki, kulturami, navadami, običaji, verami, ki se pri nas nenehno srečujejo in prepletajo, so del našega vsakdana in smo na to ZELO PONOSNI.

V nadaljevanju vam bomo predstavili naša razmišljanja o tem, kaj je kulturna raznolikost, kako lahko predstavimo svojo kulturo in spoznamo drugo, zakaj smo mi uspešni v naši raznolikosti in zakaj je himna naše šole »**TO SMO MI**« tako srčna, iskrena in resnična.

TO SMO MI

(Mateja D. Herman in Marjeta Bilban)

Ali ste slišali o naši Livadi že vsi,
mnogo pomembnih stvari se človek pri nas nauči,
na šoli poznamo se vsi, smo strpni, prijateljski,
topla srca naša, to smo mi.

Učenje dejavnosti pa šport nas vse krepi,
enaki, različni smo tu, pogumni in brez strahu,
na šoli poznamo se vsi, prijazni, navihani,
topla srca naša, to smo mi.

Vedno živela misel bo na Livadi,
šege različne mi imamo radi,

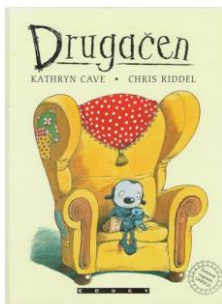

drugačnost, le-ta vse nas okrepi,
to smo mi, naj misel poleti.

Ali ste slišali o naši Livadi že vsi,
iz različnih držav smo prišli, Slovenija tukaj smo mi,
na šoli poznamo se vsi, smo strpni, prijateljski,
topla srca naša, to smo mi.

Vedno živela misel bo na Livadi,
šege različne mi imamo radi,
drugačnost, le-ta vse nas okrepi,
to smo mi, naj misel poleti.

Filip Šobak Ožbolt (1. a) je skupaj z očetom Klemnom izdelal maketo Etnografskega muzeja, iz tetrapakov in kartonastih škatel in napisal, da z obiskom Etnografskega muzeja lahko spoznamo kulturo enega naroda.

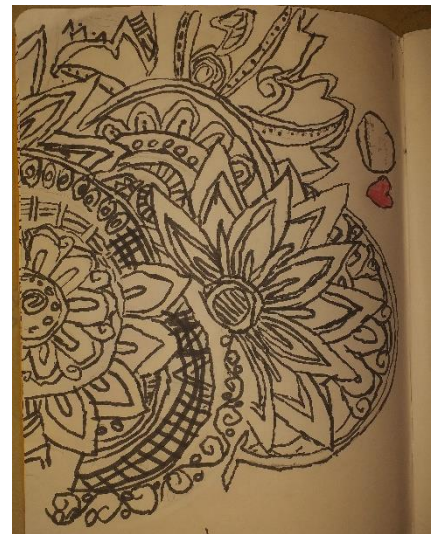

Učenci 3. b razreda so med šolanjem na daljavo obravnavali slikanico *Drugačen*. Med ostalim so ugotavljali, v čem vse se lahko ljudje med seboj razlikujemo, po čem se oni razlikujejo od svojih bližnjih, prijateljev ali sošolcev in kaj jih sploh dela drugačne. Zanimive poglede, predloge in ideje so učenci poslali po elektronski pošti učiteljici Marjeti Bilban.

Selmir Skenderović (3. b) o drugačnosti razmišlja tako:

»Ljudje pozabljamo vrednote, ki so ključnega pomena in rešitev iz samote«, in nam vsem svetuje: »Deli naprej radost in predvsem spoštovanje, ker na koncu smo vsi samo ljudje, ki živimo za svoje sanje.« Poslal je tudi risbo. Pripisal je tudi, da jo je risal tri dni in, da je na njo zelo ponosen.

Tarik Begić (3. b) nam je zaupal svojo ganljivo zgodbo o tem, kako je on občutil drugačnost na lastni koži.

MOJA PRIČA

»Ja sam Tarik. Došao sam iz Bosne. U Sloveniji sam krenuo u 3. razred. Nisam poznavao nikog i nisam znao jezik. Bilo mi je puno teško i zbog toga sam plakao svako jutro u školskom hodniku. Osjećao sam se drugačije od drugih i mislio sam da oni mene ne vole i da im nije drago što im je došao drugar koji ne zna slovenski. Na početku školske godine nisam se baš sa svima odmah prijateljio.

Moj najbolji drug je Selmir. Ja sam počeo učiti slovenski jezik i sad mi je puno lakše jer razumem učiteljicu i svoje školske drugare. Moja učiteljica je dobra i pažljiva prema meni i drugim učenicima.«

Suana Pandžić (3. b) se želi naučiti znakovnega jezika, da bi se lahko pogovarjala z gluhami, ker ne želi, da se oni zaradi tega počutijo drugačnim. Napisala je tudi čudovito pesmico.

»Drugačen pa kaj, lahko se smejem ali pojem tudi jaz.

Bil črn ali bel, debel ali tanek, visok ali nizek.

Rad bi se igral, da tudi z vami podelim nasmeh.

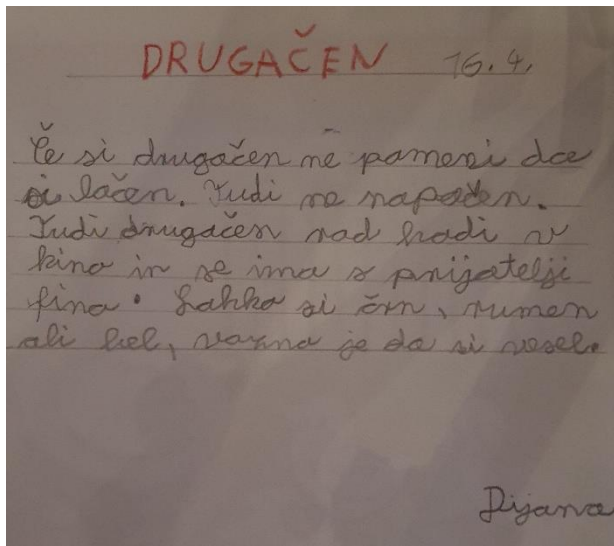
Podajte mi roko, da zapojemo skupaj ŽIVLJENJE JE LEPO.

Vsi smo različni. Pa kaj, vseeno smo prijatelji.

Ko se majhne roke približajo skupaj, vse se da.»

Abdusamed Zorić (3. b) pravi, da je drugačnost naš dar, na kateri moramo biti ponosni, da je *»vsak od nas svet zase, čudovit drugačen in lep.«*

David Petrović (3. b) dodaja *»Smo veliki in majhni, veseli in debeli, pokončni in igrivi, veseli nagajivi.«*

Tudi **Dijana Hadžić** (3. b) misli, da je najbolj pomembno, da smo veseli in še kaj je zapisala ...

Amila Nuhanović (2. a) je čudovito ilustrirala otroško veselje.

Dino Murtić (3. b) tudi pravi, da nas drugačnost bogati, in *»ker smo različni lahko pomagamo eni drugim v težavah.«*

Emelina Topčič (3. b) je dobila idejo, da če si drugačen in zaradi tega imaš težave, poiščeš nekoga, ki je tudi drugačen, ker se bosta mogoče lažje razumela med sabo. Bravo! 😊

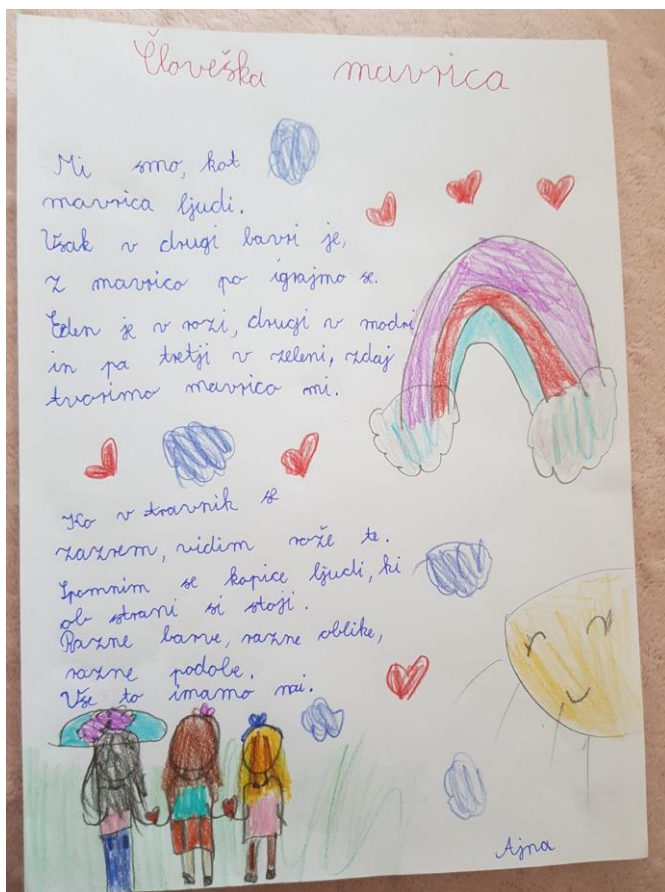

Suani Salkić (3. b) ni všeč, da ljudi včasih ocenjujemo po izgledu. Želi si, da *»modro razmišljamo«* in pravi, da *»smo vsi junaki«* na svoj način.

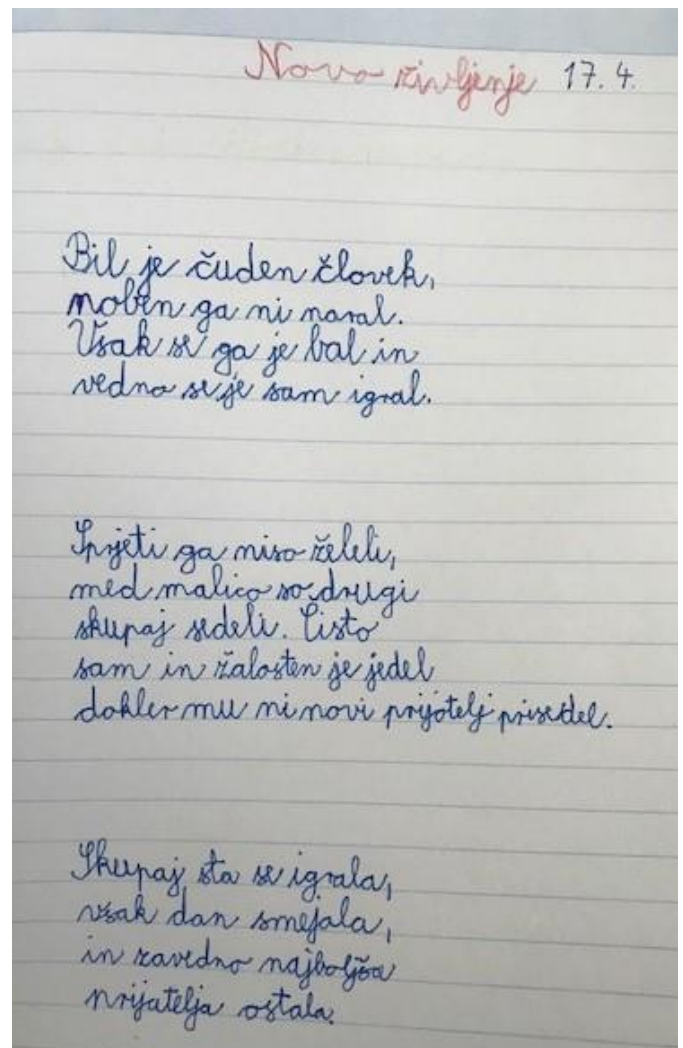
Tian Fatić Vinčić (3. b) tudi vero vidi enotno in pravi *»samo eden bog je na tem svetu«* ne glede na to, da *»eni ljudje rečejo svojemu bogu – bog, spet drugi rečejo alah, tretji rečejo šiva«* ter dodaja: *»Vsi moramo spoštovati med sabo.«*

Sara Dizdarević (3. b) želi veliko drugačnih okrog sebe.

Drugačen
Drugačen, drugačen, drugačen si
al vsemu moj prijatelj si.
Da te imam sem ponesla ker te
je pripesla trava rosna.
Stabo se igrati je lepo.
Pa se malico delati stabo je
slavno.
Se druge poiskala bomo, da
nam vedno zabavno bo.
Čelo življenje vas bom imela
ker brez vas nisam popolna.

Ajna Mulalić (3. b)

Aneja Ajkić (3. b)

Sestri **Pećanin Minela** (2. a) in **Amina** (8. b) sta z ilustracijami predstavili, kako vidita OŠ LIVADA.

Aleksandra Alex Gorshkova (9. b) je strnila svoje misli o kulturi in njeni pomembnosti za vse nas, ne glede na to od kod smo.

»Življenje v družbi je nemogoče brez vsakdanjih stikov in srečanj, zato so vsi odnosi odvisni od tega, kako se ljudje obnašajo in se med seboj povezujejo. Pomembni so človeški odnosi in komunikacijske veščine.

Beseda kultura ima veliko pomenov. Ena najpogostejših razlag se nanaša na duhovne in materialne dosežke človeštva.

Obstaja veliko vrst kulture. Na primer, ljudska kultura, elitna kultura itd. Vsi so tesno povezani. Narodna ali nacionalna kultura predstavlja navade ljudi. To so vsakdanje življenje in običaji določene skupine ljudi. Elitna kultura je dobro razvita in večplastna. To je odnos do umetnosti, arhitekture, gledališča, glasbe, literature. Prijubljena ali popularna kultura ljudem določa standarde, kaj jim je všeč. To je še posebej značilno za mlade.

Vse vrste kulture predvidevajo določene standarde vedenja ali pravil v družbi. Vendar bi ena stvar morala biti značilna za vse ljudi. To je VLJUDNOST. Želela bi, da je najpomembnejši simbol katerekoli kulture.

Vljudnost je tisto, kar bi morali razvijati na vseh področjih življenja. Na primer, na cesti vedno pozdraviti ljudi, ki jih poznamo, zaželeli prijatelju lep dan, ponuditi mesto starejšim osebam ... to vse je VLJUDNOST, ki bi nas morala spremljati vsak dan.«

Učenci 4. a in 4. b razreda pa so ob Svetovnem dnevu kulturne raznolikosti za dialog in razvoj posneli [VIDEOPOSNETEK](#).

OŠ Livada sporoča: Vsak človek je osebnost zase, s svojim mišljenjem, različnimi interesi in zmožnostmi. Vsak ima pravico, da je to kar je. Nenehno se učimo o drugačnosti, živimo in spoštujemo drugačnost ter tako preizkušamo svoje vrednote, prioritete in prepričanja, učimo se iz razlik med nami in poskušamo biti tolerantni do vseh.

»Vedno živela misel bo na Livadi,
šege različne mi imamo radi,
drugačnost, le-ta vse nas okrepi,
to smo mi, naj misel poleti.«

Prispevek je pripravila Sladjana Jović Mičković, mag. prof., strokovna delavka na OŠ Livada in multiplikatorica v projektu Izzivi medkulturnega sobivanja.

Projekt sofinancira Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada.